

عنوان مقاله:

بازاندیشی در مفهوم تعلیم و تربیت اسلامی

محل انتشار:

اولین همایش ملی آموزش در ایران 1404 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مریم انصاری - دانشجوی دکتری فلسفه تعلیم و تربیت دانشگاه اصفهان. مدرس پیام نور

حسنعلی بختیار نصر آبادی - دانشیار فلسفه تعلیم و تربیت دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

روشن است که واژه های تربیت و اسلام، از حیث معنایی بسیار متنوع و انعطاف پذیرند . لذا ، تعاریف متعددی از تربیت اسلامی در ایران و سایر کشورهای اسلامی وجود دارد. ناگفته پیداست که این تعاریف ابهاماتی دارند . بنابراین ارائه تعریف روشن، قابل دفاعی از تربیت اسلامی که همراه با مبانی و اصول اساسی دین اسلام باشد، ضروری می نماید. علاوه بر این تعلیم - تربیت اسلامی با واژه های دیگری چون تربیت اسلامی، تعلیم - تربیت در اسلام مطرح می شود. یکی از علل بکارگی ری این واژه ها، گسترش مطالعات و عبور از کلیات به جزئیات در این مفهوم و ترجمه برخی آثار مربوط به تعلیم و تربیت اسلامی از انگلیسی به فارسی است، زیرا مطالعات گسترده ای درباره Religious Education به زبان انگلیسی صورت گرفته است . لذا، وجود واژه گان جدید در این مفهوم، موجب بروز ابهاماتی در مفهوم تعلیم و تربیت اسلامی شده است. با عنایت به این که تعلیم و تربیت هر کشور و ملتی ارتباط نزدیکی با نظام اعتقادی آن کشور دارد و متاثر از آن است، لذا ارائه تعریف روشن، قابل دفاعی از تربیت اسلامی که همراه با مبانی و اصول پایه ای دین اسلام باشد، از ضروریات نظام آموزشی اسلامی است . هدف این نگارش تبیین مفاهیم متعدد تربیت در اسلام و بیان معانی کاربردی آن است که این امر با استفاده از روش توصیفی - تحلیلی صورت می گیرد. در نهایت سعی بر این است که یک مدل جامعتری از تعلیم و تربیت اسلامی با در نظر گرفتن سایر تعاریف و اشرافیت متون اصلی اسلامی ارائه گردد.

کلمات کلیدی:

تربیت، رب، تزکیه و تهذیب، رشد، تادیب، تعلیم و تربیت اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/133124>

